

ODVJETNIK
Đorđe Perković
Zagrebačka 16, Rijeka
Mob: 099/3138981
E-mail: odvj.perkovic@gmail.com

VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U RIJECI

Posl.br.: **P-11/2019, PŽ-5273/2019**

Tužitelj: **I. ADRIAS GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju**
Crikvenica, Vinodolska 20
OIB: 64139962107

Tuženik: **I. ADRIAS KAMENO-BETONSKI PROIZVODI d.o.o.**
Crikvenica, Kotorska 86
OIB: 90597351898
Zastupan po Đorđi Perkoviću, odvjetniku u Rijeci

II. JADRAN-IMPEX d.o.o.
Kastav, Trinajstići 57
OIB: 87545147669

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
- prijedlog I-tuženik za dopuštenje revizije -

I. I-tuženik je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari opunomoćio Đorđu Perkovića, odvjetnika u Rijeci, te se moli Naslovni sud da sva daljnja pismena i pozive dostavlja na uvodno navedenu adresu opunomoćenika tuženika.

Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-5273/2098 od 3. ožujka 2020. odbijena je žalba I-tuženika, ovdje podnositelja zahtjeva, te je djelomično potvrđena a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Rijeci te je naloženo I-tuženiku da tužitelju isplati iznos od 1.340.365,15 kn spp.

Radi pokretanja postupka revizije, sukladno članku 382. st. 1. ZPP-a, podnositelj podnosi putem Trgovačkog suda u Rijeci, Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za dopuštenje revizije.

Tuženik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, sukladno članku 385. Zakona o parničnom postupku.

Pravno relevantno pitanje tuženika glasi:

- Dali se ugovor o uputi (asignaciji) iz članka 130. ZOO ima smatrati jedinstvenim pravnim odnosom između uputitelja, upućenika i primatelja upute kada se navedeni ugovor pobija u postupcima radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika sukladno odredbama Stečajnog zakona?

- Dali stečajni dužnik ima pravni interes za pobijanje apstraktnog pravnog posla kojim je oslobođen obaveze prema trećoj osobi?

Tuženik smatra da u konkretnom pravom pitanju već postoji praksa revizijskog suda ali da je drugostupanjski sud postupajući po žalbi odstupio od naveden prakse čime je ispunjen uvjet iz članka 385.a ZPP-a, što je preduvjet za pokretanja postupka izvanrednog pravnog lijeka po reviziji.

II. U odnosu na prvo pravno relevantno pitanje podnositelj izlaže kako slijedi.

I-tuženik, ovdje podnositelj, ističe kako članak 132. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisuje kako prihvatom upute nastaje između primatelja i upućenika obvezni odnos nezavisan od odnosa između uputitelja i upućenika, a i odnosa između uputitelja i primatelja upute.

Za razliku od ugovora o cesiji, kog koje primatelj stječe tražbinu kakva je pripada ustupitelju kod asignacije nastaje potpuno novi neovisni obveznopravni odnos između upućenika i primatelja upute u kojem postoji samo obveza plaćanja novčanog iznosa naznačenog u asignaciji bez ikakve povezanosti s obveznopravnim odnosom između uputitelja i upućenika.

Slijedom navedenog, tužitelj pobijajući radnju stečajnog dužnika (tužitelj) je eventualno bio ovlašten pobijati obveznopravni odnos između tužitelja i II-tuženika, kojim tužitelj upućuje II-tuženika, međutim nije ovlašten tražiti pobijanje samostalnog pravnog odnosa koji postoji između I. i II-tuženika jer navedeni odnos nije pravna radnja tužitelja koja bi se mogla pobijati na temelju članka 127. do 144. Stečajnog zakona.

U prilog navedenom shvaćanju podnositelj ukazuje na raniju praksu revizijskog i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i to:

"za razliku od ugovora o cesiji, kod kojeg cesionar stječe tražbinu kakva je pripadala i cedentu (s svim pravim i obvezama iz osnovnog posla između cedenta i cesusa), kod asignacije nastaje potpuno novi neovisni obveznopravni odnos između asignatara i asignanta - u kojem postoji samo obveza plaćanja novčanog iznosa naznačenog u asignaciji bez ikakve povezanosti s obveznopravnim odnosom između asignanta i asignata (tako da asignat nema pravo isticanja prigovora iz osnovnog posla između njega i asignanta)" - Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 12. srpnja 2016. posl.br.: Revt 67/15-2

"Naime, ispunjeni su svi uvjeti koji su potrebni da bi neki ugovor predstavljao ugovor o asignaciji: postoje tri subjekta (tužitelj, tuženik i P.P. d.o.o.), postoje tri pravna odnosa (odnos tužitelja prema P.P. d.o.o. za izvedene radove, odnos P.P. d.o.o. prema tuženiku na temelju Ugovora o izvođenju radova, te odnos tuženika prema tužitelju na temelju ugovora o asignaciji), kao i prihvaćena obaveza tuženika da točno određeni iznos uplati tužitelju." - Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 9. rujna 2014. posl.br.: PŽ-1760/11-3

Međutim u suprotnosti sa navedenom praksom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi PŽ-5273/19, koja je predmet ovog revizijskog postupka, obrazlaže (stranica 9 presude), kako prema mišljenju suda, u postupcima radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, navedeni ugovor (asignaciju) treba sagledavati kao jedinstvenu cjelinu, odnosno jedinstvenu radnju jer je njegov konačni učinak smanjenje stečajne mase tužitelja i posljedično otežano namirenje vjerovnika.

Iz navedenog proizlazi očito odstupanje suda od ustaljene prakse tumačenje ugovora o asignaciji, a navedeno predstavlja bitno pravno pitanje za rješavanje ovog konkretnog spora.

III. U odnosu na drugo pravno relevantno pitanje podnositelj izlaže kako slijedi.

U slučaju kada bi tužitelj uspješno pobije svoj pravni odnos sa upućenikom (II-tuženikom), tada bi oživjela uputiteljeva (tužiteljeva) tražbina naspram upućenika sa osnove ugovora o zakupu ali navedeno ne ovlašćuje tužitelja da od primatelja upute (I-tuženika) zahtjeva isplatu onoga što je stekao na temelju asignacije.

Primatelj upute (I-tuženik) nije i nemože biti u obveznopravnom odnosu vraćanja stečenog uputitelju (tužitelju).

Ispunjenjem upute koja se temelji na upućenikovom dugu, što je slučaj u ovom konkretnom predmetu, dužnik - upućenik se oslobađa svog duga i obaveze prema vjerovnika, ovdje tužitelju, u onoj mjeri u kojoj je isplatio primatelju upute sukladno članku 140. ZOO.

Iz navedenog proizlazi da se upravo II-tuženik oslobodio svoje obaveze prema tužitelju sklapanjem predmetnih ugovora pa bi eventualno i postojala njegova obaveza vraćanja koristi u stečajnu masu, a u odnosu na I-tuženika bi u tom trenutku II-tuženik eventualnu stekao pravo zahtijevati vraćanja stečenog na temelju osnove koja je kasnije otpala sukladno članku 1111. ZOO-a

Kako se u konkretnom slučaju radi o apstraktnom pravnom poslu podnositelj smatra da isti nemože biti pobojan iz razloga što je možebitno neki raniji pravni posao, koji je bio povod za sklapanja

apstraktnoga posla, bio možebitno pobojan, a tužitelja kao stečajni dužnik nema pravni interes za pobijanje takvog apstraktnog pravnog posla.

Žalbeni sud pak u svojem obrazloženju (stranica 9 presude) navodi kako su predmetnim ugovori o asignaciji pobojni imajući u vidu da je ostala nedokazana činjenica da je tužitelj bio u bilo kakvom odnosu sa I-tuženikom na temelju kojeg bi tužitelj i tuženik bili u vjerovničko-dužničkom odnosu.

Iz citiranog proizlazi da je po shvaćanju žalbenog suda za valjanost apstraktnog pravnog posla potrebno dokazati valjanost nekog drugog pravnog odnosa koji je bio povod za sklapanje apstraktnog pravnog posla.

Podnositelj zahtjeva smatra da je takvo shvaćanje žalbenog suda u suprotnosti sa praksom i teorijom apstraktnih pravnih poslova.

III. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže da nadležni sud dopusti podnošenje revizije u svezi sa uvodno naznačenim pravno relevantnim pitanjima.

U Rijeci, 5. lipnja 2020.

Tuženik, p.p.

Đorđe
Perković

Digitally signed by
Đorđe Perković
Date: 2020.06.05
15:13:26 +02'00'